

Páč Taliprd hárá.

Peklo vám řeknu, ostatně jako pokaždý, že jo. A nemůžu nic, jako ostatně pokaždý, že jo. Takže - taky jako ostatně pokaždý, že jo - to se mnou pěkně mele. Začasto se bytem pohybuju poskoky a výskoky, jak to se mnou cloume a abych se uklidnil, to ponejvíce po večeri, kterážto mi vleje energii do žil - jezdím bytem s medvědem v hubě. Občas ho vyměním na Velrybu, případně losa a rvu ho každému, kdo se mi namane, aby se mnou aspoň teda bojovali.

Taliprd je vysoce nespolupracující. Pokaždý, když se jí chci vetřít do přízně a nejen teda do přízně, to si příznejme, tak vám mě dá ale tak do držky, až to nejní hezký. A já se ale nedám, nedám, musím to zkoušet. Pánici jsou nepřející a když nedbám jejich pokynů, abych si dal voraz, jsem umístěn na pelíšek. Aspoň teda, že venku, venku to jede. Pánčička si nás tuhle vytáhla na takovej nečekanej vejlet a dala nám trošku do těla, tak jsem pak doma padnul a byl padnutej. Do večere, páč jak sem psal už, ta mi dycinky nakopne a sem živoučkej až nejživější. Zato Taliprd, ta chce buď jen somrovat u linky a nebo chrápat, podnikat něco společně, to ani náhodou.

Tak ešče, že sem tetkon ráno potkal Francouzskou spojku! To sou totiž frbulka Andulka, kterážto je krapítek nespolečensky zaměřená, což je mi za současný situace naprosto ganz egál, jak říkávaj pánici a rozpohyboval sem vám jí, až se divila. No a skorofrbulka Pegča, tak ta je velmi společensky zaměřená, s tou sem metal přemety. Žjoofka, to bylo, to bylooooo! Taliprdová mi byla rázem ukradená, (No my jí ale taky, páč si šla bádát myši na trávník) a řádil sem tam s těma dvěma frajlema, co to šlo. A hlavně taky teda s jejich pánčičkou. To je velmipsomilná osoba a velmi mě oblibuje.

Tááákže sem to rozjel úplně jako nejvíc, co to šlo. Vinul sem se kolem ní, líbal ji na tváře, do vlasůch, šplhal po ní jako lijána. Pak sem vodskočil šťastně jako blecha, udělal přemeta, vlítnul za Pegčou, přepadnul Anču a vrátil se věnovat se jejich pánčičce. Ta se smála, že mě určitě doma nepomazlej, že sem chudera nebohej a já jí to nevymlouval. Přece jí nebudu vykládat, jak jsme se s pánčičkou mou mudlali čvrthodiny v předsíni, než jsme šli ven. Jasně, že ne, sem citově rozervanej, potřebuju outěchu. Žiš lidijové zlatý, já si to tak užil, to vám byla jízda, mít takovej harém enem pro sebe!!! Pánčička se smála a říkala, ať si to užiju. Jedním okem dozorovala Taliprda, aby se nám nevzdálila - což se dařilo a jinak se bavila se

Sem citově rozervanej.

mnou. Jako ne, že bychom se bavili spolu, to by bylo nespolečenský, ale bavila se tím, jak se bavím já. A já se bavil vopravdidě královsky. Úplný citový Lurdy sem zažil.

Takže doufám, že budu v tudle dobu potkávat Francouzskou spojku co nejčastějš, páč tydle tři grácie, to je momentálně hotovej balsám na mou rozervanou duši.

P.S. Todlencto, až vy budete číst, tak to už budu úplně celej rozervanej, jak starej kalendář. Páč tetkon, co to píšu, jsme krátce za startovní čarou, až se k vám moje psaní dostane, pojedem ten nejhorší úsek a já budu chudínek největčí. Tak na mě myslete, mám to tetkon veletěžký.

Váš Štajník ze všech nejhodnější.